

Paul Myring

D 000 15

Forseglet

Norsk Polarinstituttets Bibliotek

31000

Indholdet,
En Skyter
En offensom fin Gæst
med Baron De Gers
Ulykken paa Graa hvide
og Cap Forsum
Atter en Skyter

Denne beretning skal staa 1
efterside 65

Denne Sommer som jeg før
har skrevet om kom der en Anden
Kristiania Mand opover, men da han
müligens Løve vil jeg ikke nu heller
noerne ham ved navn, men hans
Slagninger har foretning i Kristiania

Det var en raring. Men en
ialmindelig Snil og omjengelig var
Men han havde en Legemsfeil, han
var saa tunghørt at han var næsten
Døv, ja jeg kan aldrig tro at han kom
til at høre første püringen paa den
Store Dag, han vilde ikke være paa
Hotellet, men han vilde være Ogt Ishavs-
Mand, han havde to Prægtige Telt med
sig som blev opsat uden paa Hotellet
i det enre Telt laa han og der spiste
han og, i det andet Telt var den Mand
som han havde leiet av Selskabet
til Raak og opvarter, Høiklæder og

Mad havde han fult op af
 og ligedan med El og Dram, nu
 var vi to her som han mest vilde
 være sammen med, Det var mig og
 en kammerat av mig, men han ligte
 ikke at jeg havde Skyeg for den anden
 havde ikke Skyeg og paa ham kunde
 han nogetende se vad han sagde
 men av mig blev det mest med Tengen

men om det kom bort en
 par flasker El og Kongjakflasken
 mistet naar vi var i Feltet og han
 var inde sagde han aldrig noget
 naar det ikke var mere ym korn
 Der strakte sig forsyning for Tenger
 havde han vistnaak

men nogen Jager var han
 Langt fra ja jeg ^{troer} troer at han har list
 et skud langt mindre traft, men han
 havde en rigtig fin Pisle og ligedan

Flagelbørse, Da han havde vort her en
 stund og ikke faaet noget villt vorken
 med haar eller Fier, tog han et Felt med
 sig og roet over til den Anden side av
 Adventbai han havde med sig den
 samme Mand som var hos ham paa
 Denne side, Da den nu havde sat af
 Feltet og villt sig godt tid efter roingen
 over Baem begynte den med sine
 Jagttuere opover Dalen, første Dag
 saa den intet til noget villt, den gik
 Da tilbage til Feltet, anden dagen var
 den mere heldig da Traf den paa to
 Pensdyr og nu fykte han paa dem men
 vor Kuglene havnet ved ingen, men
 Remen har antagelig hort smelden
 for den forsvant, men nu forsate
 den opover, da den kom et stykke opover
 kom der to Reuer mod den, men nu
 havde Christiania Manden vist faaet

Maakte av sin Skydning, for han leverte
Riflen fra sig til den Mand som var
med ham og sagde Skyd det,

Manden spød nu bage Remer
Da Manden horte paa at flaa dem
kom Kristiania Manden bort til ham
og sagde her har du 10 Kroner Men du
skal sige at det var jeg som spød
Remer, ja bevars det skal jeg sige sagde
Manden, Dem flaaet nu Remer og tog
Skindene og Stegerne med sig det andet
Kjød blev ligende ijen, dem havde nu
to Steger var at Bore, Den Mand han
havde med sig havde foruden de to Steger
Bøge Skindene og Riflen

Da dem kom langre ned var
Der en liden Elv dem skulde over og
her lagde Kristiania Manden sig paa
Siden i Elven saa den anden Mand
Maatte læge fra sig det han burpaa

og jelpu ham af av Elven, Men bage
Stegerne blev i Elven,

En par dage efter kom dem
tillbage hertil, og Baaden havde neppe taget
Bunden for Manden sagde at det var
han som havde sküt dem, Kristiania Manden
Stod paa siden av ham Men han horte
som rimeligt var ikke et ord, Men nu
begynte Kristiania Manden at fortælle
alle enkelheder om Skydningen han
havde jort og vor langt hold han havde
sküt dem paa, Jeg og min Kamerat var
med ham i Fellet og Drak et Glas Fodi
i anledning den heldige og farefulde
Jagt, Minst tænkte han at vi alt viste
vem som havde sküt Remer,

oo altid Remer og det var ofte naar
vi vilde have en God Dramm begynte vi at
tale om den Dygtige og farefulde Remjagt
han havde idført, Det blev rigtig

6
Langsomt faar os da han reiste Herfra

7
En Oppreise om sin Gæt

En Sommer blev jeg med to Ingeniører
som skulde til Isfjorden i anledning nogle
Kulforbrønst, vi Aariste fra Tromsø
Med en fisker Bådt som hørte jeme i
Gjøvig i Uldsfjorden.

Ridderen var selv Skipper paa Båden
vi Gik fra Tromsø veiret var godt hele
tiden bort over Men da vi kom under
Syd Cap fik vi Taage saa vi blev ligende
og drive en stund Men da det blev et
rev i Taagen fik vi se lit av Landet
og Skipperen som havde vært her nogle gange
før fik strakt kjendning av Syd Cap

Nu havde Skipperen en over-
vintringsexpedition ligende paa Syd Cap
Øen, og da vi nu var kommen under land
her vilde han jeme tale med Dem før
han gik til Isfjorden med os, Da skulde

kan Gaa hid for at tage dem med sig
til Noarge, Men nu var taagen saa
tæt at han turde ikke Gaa op til Den
vi Gik da inden om øen og Tørret

Dagen efter var det bra aflyst veir
vi Gik da op til Syd Cap øen

Da vi kom iland her saa det
ud her som paa en var almindelig Overvintring
Stasjon, Men da vi kom ind i Huset saa
det mindre bra ud, i en av kaisne laa
Der noget som vist engang har vort et
Anseende Mose nu var det et Skelat
Med Liv i, saa var det tre Mand til
som var inde, di to saa friske ud og
Det saa den tredje og nu, Men man
kunde dog godt se det har feilet
ham noget i Vinter

Da dem havde bragt
os ind Kaffe og Ederceg fortalte dem
os om sine sinde oplevelser som

er omtrunt Ligheden ved alle overvintringer
naar det ikke kommer noget Extra paa
som her, Men endnu synes vi som er
fangoffolk at det er noget ^{almindeligt} ~~almindeligt~~

Den som laa i Koien havde i
Mars Maaned vort ud til Pelorskuden
som dem havde sat op for at Skyde
Bjoren da han kom til den første Jøben
som det var Pelorskud i var den fuld av
Sne, han begynte at Grave ud snen Men
saa kom han borti Snoren som Gik fra
Aaten og til Mekanismen paa Riflen og
nu Gik Skudet av, Men Merkeligt Maade
traf det ikke ham, Da han var ferdig
Med udrømmingen av Snen Stille han
Skudet til igen som det skulde være
og Gik til neste pladts ogsaa her
var det full av Sne

nu skulde man tro at
han vilde være Mer forsigtig da

han jo saa hvordan det gik paa den
forige plads, han maatte jo tage snoren
av til han havde faaet snen bort, Men
han begynte at Grav ligedan som paa
forige sted, nu gik Skudet av og denne
Gang trap Kuglen ham paa høire
side av Skravet og gik bursjensom
Skravet og tid i høften paa venstresiden.

han falt strakt over ende, Men
han kom sig til igen og nu kravlet
han paa Skine til Huset, Men hvordan
han kunde have greiet det er uforklart.

nu da vi kom did havde han
Lagt tilkøis i fem Maaneder tidem
at komme av Køien, Der hang et Taug
ud fra Taget over Køien som han
tog i og halte sig op saa han kunde
nu smaat side lit i Køien.

Paa i April maaned fik en
Anden av dem Selvskudet jenssom

11

Laaret Men det gik noget lunde bra
for Kuglen skadet ikke noget saa nu
var han frisk kar, Men den anden
var det et ynkkeligt syn at se paa

Winen gik ud paa tre Steder
baade den Naturligevii og der som
Kuglen havde Gaet ind og ud, paa
saa Tid var Paarone fuld av vasker
ved han har tidstaet kan

viist ingen Tenke sig til, Men vi
saa nu saa ham kan vel kanske
have en liden tanke om det

Og disse to Mand som skulde
paa disse to saarede i denne Tid
paa same Tid som dem skulde fore
fangst; har gjort et arbejde og tidviist
en daad som ikke Mange har gjort
vi dog nu Derris fangst om =
bord, efter di omstændigheder som
disse faalk har været i havde dem

bra fangst dem havde Nagle og
femti Bjørner Nagle Rør og Købe
og noget Dün

Da vi havde faaet alt ombord
gik vi fra Syd Cap, Men en Time efter
mistet vi begge ringerne paa Profeln
Nu havde vi bare en Tønde vand
ombord og da vi nu syntte at vi kom
til at faa lang reis til Isfjorden
maatte vi seile op til Syd Cap igen for
at fylde vand, det var snart fort og
vi begynte at seile, nu havde vi ingen
klyverbom den laa i to stykker paa
Dæket saa vi kunde ikke faa benyttet
klyveren, Storsæl Skafok og Mesan
var som almindelig Gamel og udbleket
vinden var flau og koralig
saa vi maatte strakt begynde at
krydre, Det var onsdag Eftermiddag
vi gik fra Syd Cap, Lørdagsaften

var vi kommen Tvers av Dünnerbai
Men vi var naak 4 mil med fraa
Sjøen, Men nu var det aldeles stille
klar luft og Solskin.

Det var svært trangt ombord
helt Dæket var fullt av overvintrings
fangsten, og Agtvind som der var
en liden kajyt laa den Skadestükte
nu var vi 10 Man i den lile Lugar
saa bekvemligheden var ikke rar
Men saa var ialfald 8te av os
Godt vant under saadanne forhold

Men det vorst var at höre
paa jamringen av den Syge, og jeg
var naak skyld i noget av hans
jamer, for han som havde vert som
en bas for Expeditionen sagde at
vi maatte ikke give den syge noget
at spise, Men saa fik han se at
jeg spiste Godt Smørbrød en dag

jeg var agterud og talte med ham
 og da bad han mig saa rørende om
 at faa et stykke Brød at det var
 umulig for mig at negte ham det
 han levte bare paa tynd Sjøpe, men
 da han havde spist Brødstykket
 en liden stund efter troet jeg han
 havde sat Livet til, men endelig
 gik det over, men jeg fik arbejde
 med at jøre ham ren men det
 tog jeg mig ikke nær av, jeg maatte
 give ham en og anden bid Brød
 naar han bad mig, men jeg fik
 og ekstra arbejde flere Gang.

Men nu Denne Søndagsaften
 spille vi kort i Løgaren, men da det
 var liden plads i Løgaren maatte
 vi enten op i Høien eller paa Daket
 naar di andre spille, vi spilede
 om Tørret til at spille, jeg og

en finne Gist som havde overvinstrat
 Gik da paa Daket for at di Andre skulde
 faa plads, Da vi kom paa Daket sagde
 Gæstten nu skal jeg arbejde Profel

Ja jør du det er du noget til
 her sagde jeg, for jeg holdt det umulig
 og helst her som vi laa flere Mil fra Land

Gæstten tog nu enne endem av
 den arbrægte Klyverbom og saget den
 av, Sagen var ganske bra saa det gik
 ganske snart at sage bommen av, men
 Det blev vare da han skulde til at hüge
 faar Oxen var ganske tvær i Algen

Men endelig fik han den Høgenlunde
 til som han syntes, men jeg kunde
 ikke tænke mig til at det kunde
 blive noget av det,

han Gik nu ned i Maskin
 rummet og dreiet Akselen rundt saa
 kuleet i jertet blev op og ned, nu

antager jeg at det var en fire a fem
 fod dybt ned til Akalingen, han tog
 da en arbrücken raarvedstang og satte en
 Spiger i enden av Stangen og nu satte
 han den vaakalte Propelvinge fast i Spigern
 og satte den jernem kulet i Akalingen
 jeg holdt nu fast i Stangen medens han
 slog med Øren i enden av Stangen
 for at drive den fast, da han nu havde
 slaaet det han syntes tog jeg Stangen
 op, men nu blev der en liden Aabning
 i jertit paa to sider av vingen han
 hugget da to smaa Kiler og nu maatte
 Stangen og Spigern attur til for at
 faa Kilerne paa sin plads og drive
 dem ned, Da nu dette var gjort sagde
 han nu skal jeg Gaa ned og fyre op
 Jeg satte mig paa Recken for
 at se hvordan det vilde tage sig
 ud naar Maskinen begynte at

gaa rundt
 Nu havde vi en liden Baad og turid
 som vi havde benyttet naar vi sydd Alke
 Det første jeg fik se var at Fanglinen
 til Baaden blev stræk og Baaden begynte
 at jøre fart, nu kom den som var i
 Løzaren op og spurgte vad det var at
 Spöten var begynt at Gaa, nu kom Guten
 op av Maskinrummet han smilte lit
 da han saa i denbords at vi Gik forover
 men sagde han jeg för ikke have
 fuld Aabning bare til en vinge
 vi kastede nu ud Loglinen for at se
 vad fart vi jorde med den enestaande
 Propel, Logen viste godt tre miles fart
 og medens alt var i Aarden Loget vi fem
 mil, saa vi maasige at det var stor
 artet til fart med saadane Greier
 Da vi kom frem paa Betsund
 fik vi se en Kutter komme ud, Den maatte

os igen ved Rusebylen, Skiperen
 paa Kutteren sagde med det samme
 desm forrest os at vi havde Daarlign
 fart, og det havde han jo ret i men
 saa viste han ikke at vi havde
 Granpropel, vi gik nu til Adventbæ
 vi var først til Gren Harburg og
 Fellegraphen, Da vi kom til Adventbæ
 kom Stasjonens Engelske Døgtur ombord
 og saa til den skadeste, men han
 blev aldeles forpudret at det kunde var
 Liv i ham, men han troet ikke at
 Det var noget haab om liv, men
 han vasket og forbaant ham saa
 godt og ordentlig som det kunde
 gøres, nu laader netop et Dampf
 Skib, Inland og Lastet med Kull,
 og Dagen efter var Ankomst til
 Adventbæ, var Inland ferdig
 for at Gaa til Tromsø og den

Tog den syge med sig
 vi gik nu fra Adventbæ til
 Rømsø var vi tre Mand gik i Land
 Døgtur gik nu tilbage til Gren Harburg
 var den fik en karret Propulvringe av
 Den Kutter som kom fra Bilsund
 og med den gik den til Norge
 men jeg tror at mange som har
 merre kundskab og oplysning neppe
 har fundet paa og fort det som den
 finne Gut gjorde
 Den Syge blev bragt iland
 i Tromsø og indlagt paa Sygkøhuset
 var han blev ligende omtrent et Aar
 men jeg talte med ham en stund
 efter at han var kommen ud, han
 var da aldeles frisk og man skulde
 lige godt merke til ham for man
 saa at det manglet noget naar han
 gik, men saa var det Døgtur Engelskbrød

som havde været kam,

20 Lt

En Søvær var jeg med en Svensk
Videnskabelig Expedition til Spidsbergen
Lederen var Baron De Geer,

Bestuden var det to Svensker til som var
med nemlig Løjtnant Knorring og en
Anderson, i Tromsø blev vi forkyret
6 Mand, ligesaa blev der bygget to Baade
i Tromsø som vi skulde benytte til vort
Arbejde i Isfjorden vor Expeditionen skulde
Drive sine Undersøgelser

Expeditionen fulgte med
Dampskibet Vingo som skulde føre Anders
Expedition til Spidsbergen, Isen var
meget forkyret for os at komme under
Land, da den laa Langslandet fra Syd
Cap til Sydøstkanten av Forlandet

Men vi kom os endelig ind
til Cap Starostki, her fra og indover
Isfjorden laa isen tæt, Men her laa nu
Vesteraalske Dampskibsselskabs Skib

85
86
Raosund som skulde ind til Adventbai
for at seeth op en Furisthale,

vi gik da fra Virgo som forsatte
Nordover og ombord i Vestraalske Damp
skib, nogle dage efter bragte Isen saa
vi kom os ind til Adventbai næret

her tog vi vi land vores sager
og satte op vaares felt paa Stranden

Der laa to Mand i en lidet
Hytte op paa Landet dem havde over-
vintret her, Dem havde været fire
Mand men Skiperen var død i
Løbet af vinteren, og en Mand havde
Dem forlat paa Cap Forsen om han
viste dem ikke noget, Fømeranden
som var med Vestraalingerne arbej-
kede til ham og vi var med og Begrav-
ham, Da Skibet havde Løst gik det
til Norge, Dampskibet Lafoten kom
nu hid, Dem havde Dampbaaden

Espresso med sig Det var Meningen at
den skal gaa her i fjorden i Sommer, Der
kom nogle Furister og Direktør Tidt var
med, Blant Furisterne som kom var
der tre Engelskmænd som skulde gaa
fra Cap Forsen og til Vidobai og siden
vidre Nordover, Nu havde dem sat op
Felt i Adventbai, Dampbaaden Espresso
skulde nu føre dem herfra og til Cap
Forsen, Direktør Tidt blev med og flere
gik med og med did.

Da vi kom til Cap Forsen
gik vi Engleskmanden at gaa sine
sager op paa Stranden, Dem havde
en Prægtig baad med sig

Da vi kom op til Huset
paa Cap Forsen havde ingen afsløget
Lyst til at gaa først ind i Huset da
vi var sikre paa at finde en Død Mand
herinde, og Huset var bekympet fra før

24. 25.
som et Dødsens hus, da det var her
Alle de 17 Fangstænd fra Frossi
Laa Død da der kom folk hid

Direktøren kom da og spurgte
mig om jeg vilde Gaa ind og se vordan
Det saa tid, Jeg Gik ind i det første
Kammer jeg kom ind i stod en Seng
Med noget Klæder i, paa Tøgen hang
en Seildugspose Med nogle Patroner
Mad fandtes her ikke Spor av og ingen
Rifle eller Klæder av noget slags, Men
forresten saa det bra tid, Gulvet var
jo meget mørkt Men det var feist
og paa Bordet var der lagt en Avis
som Ting, Men noget Ting til levende
eller Døde saa jeg ikke, jeg Gik nu
rindt i Huset og saa efter Men her
var intet at se, jeg Gik da tilbage
til det første værelse og tog Tæpe
av Sengen faar at se om han laa

Der Men her var intet at se.

Jeg Gik da tid og sagde at her var
ingen, nu kom de øvrige ind,

Da dem havde set sig om Gik vi
ombord i Express for at Gaa tilbage til
Adventbai, vi bød Adyo Med Engeltkneuder
som nu holdt paa at koge Mad paa Stranden

En par dage efter roet vi fra
Adventbai og skulde ind til Larsenbai
fik vi se en Ny Baad som laa i fjern
ved Rasmus vi roet da op did nu saa
vi at det var Engeltkneudenes baad
som vi havde bragt iland paa Cap
Forsen, Baaden var nu fuld av vand

vi roet nu tilbage til Advent
bai næst og fortalte om Baaden
Express Gik nu strakt over fjord til
Cap Forsen da dem troet at det var
speet en ulykke, Men da dem kom
did var Engeltkneudene paa Stranden

og holdt paa at kaaqe Mad, om de
var den samme Mad dem begynte at
kaaqe da vi forlod dem for 8de Dage
siden ved jeg ikke, Men dem havde ikke
været fra stranden vor vi bringte dem

Deprus tog dem nu med til
Adventbai vor dem blev til Lofoten
kom tilbage da reiste to av dem gem
som dem sagde for at Fragte et
Fartoi som kunde føre dem omkring
paa Spidtsbergen, Den tredie blev
Ligende i Felt for at vente til de
Andre kom tilbage,

vi blev nu Ligende hele Sommer
i Isfjorden da De Gær havde meget
Arbeide at jøre her

Denne Sommer var den
Beste og Interessanteste Sommer jeg har
oplevet, vel var det mangen Gang
Tvingt at ro de store Baadene

287
Naar det var stille saa vi ikke fik Lile
Men i hele Taget var det som en
Sportstier, vi havde vort Depo i Advent
bai, Men Feltene havde vi i Baadene
til en vær Tid Naar vi ikke benyttet
Dem og Mad tog vi med os for flere
Dage, Naar vi kom til et sted som
vi skulde Arbeide Paa vi Feltene op
vi havde to Felter, Iornsterne havde
et og vi Nordmand havde det Andet
en God Kaak havde vi fra Tromsø

vi var reist Isfjorden fra
Adventbai til Nordfjorden og Cap
Posman, Sarsmbai Ternpeltbai Gibsbai
Klaasbilmbai Mumerstbai Skansbai
Nordfjorden, vi var baade Telfels
i paa Sjøn og kartlagde og samlet
forsteninger og fosiler, Ren og
Gaas og Pypur og Kær sjød vi
en Bjæren fik vi i Sarsmbai

Maar vi var i Adventbaai havde vi
 Det stelt som jeg tror dem har det hos
 Farmere, vi havde her ophengende, Ren
 Renskind Bjorenskind Gaas Ryper
 Kærskind, Deruden havde vi otte Levende
 Gaasunger men dem døde for os, vi ha
 antagelig ikke faarstaaet at give dem
 Den rigtige Mad, saa havde vi fire
 Levende Blaarcvænger som vi tog
 paa Gaasoen, en Dode Pottedid og en
 rorante men to havde vi med os jem
 og Dem tog Dejere med sig til Sverige
 av Fosiler og Forsteninger har
 vi flere kasser, sistte dagene av August
 var vi indpaa en Isbra paa Nordside
 av Isfjorden faar at se vor snart den
 Gled ind, vi havde vert her for en
 Maaned siden og sigtet den ind
 Da vi gik fra Tromsø havde
 Dejere sluted kontrakt med Harstad

Dampskibs Selskab, at vist vi var kommen
 til Tromsø eller naar ikke fik andre ordre
 skulde den sende en av sine Baade til
 Spidsbergen for at tage os jem

Men den skulde ikke gaa fra
 Tromsø før den 12te September kl 12 Midag

Men da vi var ferdig med vor
 Arbeide di allerførste Dage av September
 og her laa en Kister som havde Drøven
 Haabgæringsfangst klar til at gaa jem
 Bestudet De Giv sig til at vi skulde gaa
 jem med den, Da han troet at vi skulde
 komme til Tromsø før Harstadbaaden gik
 Derfra, vi maatte nu tage den Engelskmanden
 som laa i Telt her med os for di to som
 reiste herfra for at lide Fortoi kom ikke
 ijen, og Færstbaadene havde sluted at gaa
 saa Dejere var saa barmhjertig at han
 tog ham med sjønt det var knapt om
 Plads ombord i Bomskisternen, Den

same Engelskmand havde skiet flere
Skud gennem Vinduet i Færsthotellet
og en Kugle havde træffet en ørn og knust
Den, vi spürte ham hvorfor han havde
gjort det, han sagde at han havde skiet
efter Ræv som sprang under Hotellet

Men da har han vist taget Grønt
Ligte naar han kunde træffe Vinduet

Men da vi kom til Tromsø maatte
Konsulen betale skaden til Vesteraalste

Den 3de September Gik vi fra
Adventbai vi havde God vind ud
fjorden og til vi kom hemsud Boven
Eiland da fik vi stille og bangel, vi styrtede
nu saa ræmmet som det kunde Gaa an
for at faa Land saa snart som muligt
for at stoppe Hærstabaaden

Om Formiddagen den 12de September
kom vi underland ved Andenes
vi var fire Mand som Tog en av

fangsbaaden og roet op til Andenes
Kutteren laa og drev i Stille ved paa Isen
vi havde Skibogram til Flammefagden og
Konsul Aagaard at den skulde stoppe
Hærstabaaden, Da vi fik Svar lod det
Hærstad angaaet for en Time

Saa nu var det jort De Gure og
Løitnant Knorring reiste med Damp
Skibet Senjen til Tromsø, vi kom en
par dage efter med Kutteren

Men av Furer og har vort paa
Spidtkerom har og aldrig vort med og
haft en saa Interessant Fær som den

og det kunde kanske og komme noget
av at De Gure og Knorring var nogle
Speldne Mennesker at være sammen med

Famil Björvig

Den største ulykke som har ramt Tromsø var Naak Sommer 1871 og Vinteren 1871 og 72 først forliste fire av de beste fangstfartøier ved Novaia Semla og fem ved Spidsbergen, men det sorgeligste var at der Døde saa mange Mennesker

Ingen av Mandstækkene forulyket ved Forlisene men under overvintringen som dem maatte jøre

De fire Fartøier som forliste paa Novaia Semla var Skoustrøm, Island, Aksel Forsem, Søn Valborg, og Jagt Frøia ved Spidsbergen forulykte Jagt Eida Jagt Dragtücken, Skip Helene Jøntunskanen og Jagt Ulstinden

Paa Novaia Semla Døde Skiffieren den betyente Ishavsfarer Svært Tobisen og hans Søn Jakob og en Av Mandstætt han var fra Tromsø Lundet, Tobisen

av fire av Frøia

han og Søn Døde under overvintring og liger begravet paa Korsøien, Novaia Semla Matrom døde paa Isen under vandringen syd over til Samojederne, to Mand var sammen med Tobisen og Søn da dem døde de to Mand kom om Sommeren efter ombord i Fangstfartøi som tog dem hjem, De øvrige Mand kom om Vinteren til Gaarlandet vor dem traf Samojedere og blev hos dem til neste Sommer da dem kom til Tromsø

Av de Fartøier som forliste paa Spidsberg forliste fire ved Graa hæk og en (Ulstinden) forliste ved Røde bai

De fire fartøier som forliste ved Graa hæk kom fra Hinlopenstradet Dem var de 6 fartøier i følge men to av dem, Jakobian og Pepita kom sig over Beskaiens bai og til Pomschylans øden vor de an blev fast, medens de andre

Blev fast ved Graa hukk

Dise Fartøier som laa fast her havde en besætning af 80 Mand, og dertid var ikke Spidsbøgen saa bebygget som nu paa hele vest og nord siden af Spidsbørgen fandtes der bare en gammel forældet Kuskod som stod i Rødebaai, og vor der for flere Aar forind for denne Tid havde overvintret et Mandskab fra Hammerfest som havde forlist om høsten, Men om Sommeren efter fandt Eimo Karelsen med Brigen Jan Mayen dem, dem havde alle søltet i Jul omvintren

Da det nu begynte at lide iudi Oktober Maaned begynte Man at blive engstelig i Tromsø faar den folk Men da det dengang ikke var nogen Skipperforening paa Tromsø som kunde tage sig av sagen maatte det først Drøftes av Amponanden for det kom

Til den norske Regering som jo var i Christiania, og da vi endnu ikke havde faaet Telegraafen hid nord maatte kravet og ordren gaa med Postskibene som under di heldigste Tilfælde var her en Gang vor ottende Dag, Dog endelig i November var Regeringen kommet saavidt at dem jorde klart et av sine Skiber som hed Albert og som fører Anarimkaptein Otto i Tromsø blev forkyret tre Thynterind Mette som Albert var gaaet fra Tromsø, kom Dampskibet Fremdygen i Poststrøte fra Hammerfest og den havde Meddelelse om at jagten Tepita en av di søvnde var kommet til Hammerfest vor den blev seilet iland og sank Med det same, Nu var det om at jøre at faa give Albert ordre vor den skulde gaa hen faar at byrge

di mennesker som var yndet paa Spidsby

Dampskibet Kronshjorn fik da ordre om at gaa efter Albert, og da Kronshjorn om Aftenen kom udi Fugle sundet begynte den at sette op Raketter som blev seet af Albert som da var paa Havnengen, Albert fik nu ordre at gaa til Hammerfist for at faa besked om Pepitas Mandskab vor dem skulde gaa hen

Skipperen paa Pepita berettede at Jakobine og var paa veien hjem, mens de fire fartøier som var ved Graahuk laa fast og dennes Mandskab var 18 stykker draget over Isen til Isfjorden vor der var et Svært Døds

Skipperen berettede og at den havde vort hos Nordenskjold som laa med tre Skiver fast i Moselbai paa sin Polartur Men han kunde ikke jøre dem

Kagen jelp da hans to Transportfartøier Brigen Gladen og Damp Onkel Adam som skulde returnere fra Spidsbergen og blev fast saa han havde knapt mid Proviant til sine faalk, Men til den Proviant som var i Huset paa Cap Torsen skulde Dem paa fri raadighed, Nu var der 18 Mand vist til Cap Torsen resten var med Pepita og Jakobine saa naar som to Mand Skipper Mattilas og hans Kasse Gabriel Andersen, Mattilas vilde ikke forlade sin Jagt Elida da han havde god fangs, og vist Fartøierne forliste Fingte han at komme sig til Nordenskjold i Moselbai Det er cirka 4 Morste mil fra Graa huk over Tidebai til Moselbai

Albert gik fra Hammerfist faar at gaa til Cap Torsen faar at bringe dem di atten Mand som var der, da nogle Dage var gaaet begynte man at vente

Albert tilbage Men der kom ingen
 Albert saa man begynte at blive engstelig
 naar den, Men vad spur jo man fik
 Berked at Albert var kommen til
 Kristiansand og alt var vel ombord
 Men den havde ikke vort under Spids
 bergen, den havde faaet Storme mellem
 Syd Cap og Bjørnsøen og da havde den
 holdt ud naar veiret til Kristiansand
 naar Norge raagt lenger syd er det
 al idrigt til at den naar komst lenger
 syd over, at det var Storm kan naak
 ikke benegtes Men det maatte da gaa
 an ut at komme til en havn i Nord Norge
 Naar Albert ikke Griet at holde spjæn
 Men det mærkeligste var at den gamle
 og haverorte Jagt Jakobine kunde klar
 det i spjæn paa same Tid og komme ind
 til Tromsø

Da nu Alberts tur bare blev

Frasko, blev Skipen Isbjørnen Cap Johan
 Helsen indrustet naar at gaa til Spidsbergen
 Den gik fra Tromsø Juleaften og nogle dage
 efter gik den til syds, Men Isbjørnen var
 jo et lidet Fartoi i forhold til Albert og
 saa var det bare Seil, Albert var Damp
 Da den kom henimod Bjørnsøen møtte
 den Is og sørpe saa ventte den tilbage til
 Tromsø, Nu var det slut med Nagen
 undretnings Expedition
 om Vaaren efter reiste Iskarsfartou
 som almindelig til Spidsbergen Men
 ingen fik ordre at se efter dem som var
 paa Cap Torsen, Men om lidet Jagt
 blev sent med Proviant til Nordenskjold
 og paa same Tid se om det var noget
 at høre fra di Fartoiir som laa ved
 Graa hæk, Men di atten Mand paa
 Cap Torsen var glemt

Bladet Kystfarer

Om Vaaren 1872 var jeg med
 et Fangstparti fra Tromsø til Iskarst
 da vi kom for Nordhukken av Forlandet
 fik vi noget Is men da vi kom fremmod
 Magdalenabai var det frit for Is til vi kom
 til Alven Klip her laa Isen tæt Nordover
 vi seilte da mellem Amsterdam og Fuglesang
 op til Hæregaardneset i Sørøstlandet var vi
 gik tilankers, vi fik her med det samme vi førte
 tre Valrosser og nogle Storkobber men den
 anden dag kom Isen drivende fra Nord
 vest og vi blev nu ligende fast her over en
 Maaned, vi kunde en og anden Gang se
 fordelt Is mellem Amsterdam og Fuglesang
 men det var uimulig faar os at komme løs
 vi drog en Gang Baaden over Isen
 og ud Lydgat var vi fik fordelt Is, vi roet
 da Nord ost over til hemmod Riddibai
 var vi fik tre Valross og 5 Storkobe, vi roet
 da tilbage til Amsterdamhukken

var vi traagte fangsten og Baaden iland
 og gik nu over Sørøstlandet ombord
 otti dage efter kom vi løs av Isen og
 begynte at seile Nordover, vi saa nu en jagt
 lige fast ved Fuglesang, vi var op i Nordhukken
 Der laa en gammel fangstbaad og paa den
 var det skoven

Var paa Graahuk i Gaar
 Mathias laa Død der,
 vi forsatte nu Nordover til vi kom
 til Rensdyrlandsoden men her laa Isen
 i Land vi tog fast i en storis ved Landet
 nu kom den jagt som vi saa lige
 fast ved Fuglesang, Det var Fagenten
 fra Tromsø som skulde med Proviant
 til Nordostkyld i Marselbai
 Det var den som havde vært
 Gaande over Isen fra Fuglesang og til
 Graahuk men den havde bare seet
 at Mathias laa død den anden man

48 49
saa dem ikke da alt var begravet
av Isne,

Anden Dagen gik vaar Skipper
og Harpuner, (han var i for Skipper paa
Dragduken som blev ynn ved Graahuk)
og to Mand av Fagertens Mandskab
fra Rensdyrlandoden over Bostkainsbai til
Graahuk. Dagen efter kom dem tilbage dem
havde nu vaeret inde i Feltet og fundet
Bage to død, vaar Skipper havde Mathias
Sjonal med sig den var ført ~~av~~ kaaken
da Mathias ikke kunde skrive

Efter som det stod i Sjonalen
gik Isen fra Land 8de dage efter at
Jakobine og Pspita var komne los ved
Rensdyrlandsoden, Mathias og Gabriel
havde taget Seil i Land fra Fartøierne
Dem havde aelvet to baade mod vorønde
og traegt Seil over en kabys stod mellem
Baadene, Mathias laa død i en av

Baadene, Gabriel laa død paa en Bænk
som stod mellem baadene,

Av proviant var der lit Gryn Biter
noget Kaffe Srup, ganske lidet Kavrang
noget Ederceg saa dem har ikke sultet igj

Da Isen gik fra Land tog den
alle fire Fartøier med sig, men den har
vist ikke vort langt fra Land for dem
skriver nogle dage efter at Isen er komne
til Lands igen og tre av Fartøierne fulte
med men det fjerde Svansen var ikke
med, (om somren fantes Lønningerne av)

(Svansen paa moffen)

Sjonalen var ført til den 18de Februar
men da havde Mathias vort syg en Maaned

Den 18de Februar skriver Gabriel
jeg er nu saa Daerlig at jeg tror ikke
jeg klarer at faa sindthugget ved til i
Maargen, det var det viste som var
skrevet, men der laa nu sindthugen

44 45
saa dem ikke de
ved inde, men ingen kommer til at
faa vide vad Tid dem døde eller hvem
som døde først

Men efter al sansynlighed
er Gabriel død først, for vist Mattilas
var død først skulde det være mærkeligt
at ikke Gabriel har skrevet om det selv om
han var daartig, men om Gabriel døde
først kunde ikke Mattilas skrive det.

Mattilas og Gabriel havde en
Hund med sig, den kom til Moselbai
til Nordenskjold di første dag av
April og det er lidet sansynlighed
at den har forlat dem før en lige va
Død, men da har den sikkert levet

efter den 18de Februar var faar Hunden
kunde næppe have klart sig omkring
1 1/2 Maaned inden nogen Maad

Da vi kom til Moselbai
Laa Folkeimi, Orskel Adam og

Brigen Gladen fast
Nordenskjold, Palander og
6 Mand var reist Nordover i Mars
Maaned, vi laa her i en dag da seilte
vi Nordover til Strødet men den laa
endnu til Fostersøen, vi gik tilankers
ved Kjøben, da vi var kommen tilankers
kom Nordenskjold og en Mand roende
ombord til os, Nordenskjold og hans Mand
havde draget over den fra Moselbai og
Nordover forbi Nordkap og Cap Platan
der havde den draget over Nordostlandet
og kom ned i Augustbai.

Der havde Palander og tre Mand
forbat den og roet over Hinkeløustrødet
til Moselbai, Nordenskjold var bange
for at det var tilstøt Palander nøget
da den havde saa lidet Bræd og
det havde vort Storm paa Strødet
Nordenskjold fik nu jagten

Jagten til at seile sig til Morella
Da den kom did var Palander
næsten kommen frem han havde lige
over for Storm i Søgebai

Det havde vist været knapt en
Proviand i det siste, da den blev saa
meget Folk som den ikke havde
jort rengøring paa til overvintring
ombord i Ortel Adam havde
den en opvartring Sige, hun sagde
at Stormen i Norge var ikke saa
haard som de Besjøitern hun
havde spist i Tintre, Men merkelig
naak saa hun tyktst ind av alle
Mær muligens kan hun blive
slankere om en Tid,

om Søndren trap vi Jagten
Ornen av Stormfist Skiper Lonije
han fortalte at alle 17 mand som
var reist til Isfjorden var død

der, Det var en Galias som hørte jeme
i nærheden av Bergen som først kom
ind til Cap Torsen og fant disse Døde
Det maatte have vært et trist

syn at komme did ind og se al denne
Elendighed for det maa vel enversjone
at det har seet felt ind naar man finder
15 døde og ubearavet Mennesker i et
Lidet hus, to var begravet, de 12 laa
i sine kører, Midens to laa paa Gulvet og en
saa ved bordet død

De to som var begravet døde begge
den 19de Januariar, siden døde en den en
den 21de Februariar, 28 Februariar, 1 Mars 10de Mars
10de Mars 15de Mars 16de Mars 23de Mars 31de Mars
4de April 19de April

Men midnæt den 19de April var det
3 gen vad Tid den er Døde vides ikke
Paa man kan være ganske
siker paa at vist der har vært sent

J
ha
va
fa
fa
Re
fa
or
so
Lo
B
a
i
a
St
to
D

Jælf bortover i Løbet av Vaaren har man sikkert funden nogen i Liv. Selv om Captain Otto med Albert gjorde saadan Færde, men man siger jo at ingen Dør uden Guds vilje, men da kunde den samme Gud ikke faa bedre Mand end Captain Otto at iudrette sin vilje

at det var forbrug dem døde av kan naak være tviligt, men nu var Det jo nogle Alderfaalk med som havde reist paa Ishavet i mange Aar og Merkelig var det at den Gamleste og han som havde reist langstid paa Ishavet døde først av alle allerede to Maaneder efter deres Ankomst til Cap Forsen, men kan det ikke tænkes at dem havde faaet en Anden smitton Sygdom, eller tviligeris av Proviant faar her var jo mest Hermetisk og det har man jo mange Erfaring

paa at dem er meget skadelig under forskjellige former, og disse Folk var vist meget usparne til at se om alt var fristet men det har vert og er fremdeles den tro at dem som dør paa Ishavet dør av forbrug, men det Gaar an at dø av noget andet heroo.

Da Nordenstjolds Expedition kom løs av Isen i Moselbæi Gik Nordenstjold og Tallander med Polheim nordover medens Onkel Adam og Brigem Gladan Gik over til Norge, men dem var først til Grashuk og Begravet Mattilas og Gabriel og satte stote med navn i paa Graven, nogle Aar forind havde Mattilas Begravet en av sine Skarpsværer her, vi kom ikke lenger ind i Stradet en til Valbergsbæi og nordover kom vi til Norkap men her laa Isen tæt i Land vi Siltte da Syd over faar at komme os

paa Østersiden av Spidtsbergen

Men da vi kom paa Rødtvæi banken var der noget fordelt Is, det var i sidste dage av August og her trap vi meget gammel Is saa vi fik fuld fangst paa nogle dage, men saa seilte vi op til Rødtvæi faar at Spake av fangsten men nu kom Jon Tillands saa vi blev ligende fast i otte dage, mens vi laa fast her fisket vi en heldel Fisk, vi kom til Tromsø den 20de September,

Jeg tror det var i 1871 at man begynte at drive Fiskefiske paa Spidtsbergen

Den første som begynte at Drive fiske her ialfald fra Tromsø, var Skipper Oluf Mølle, med Skjotem Lovig tilhørende A. G. von Krogh.

Men i 1875 var her en heldel Fartøer som dre fisket her, her var nu samlet en hel del Fartøer helt

fra Stavanger Hangerund Bugen og ikke at forglemme Kristiansund og siden nordover ligetil Finnmarken

i Søfjorden drevs fisket mest fra Trusekjulen og Gren Harburg men man fisket godt i Belsund, Forlansundet Kingsvæi og til Rødtvæi, fisken var senaa meget Fjellbes med Lodetorsk men meget maver paa Lever, Det var bare paa fjerde Fisket forgit, men nogle Aar efter var det stuet med Fisket under Land, men nogle Kristiansunderne forsøgte inden faar Kysten en Tid men saa blev det stuet her og

Siden har her ikke vort drevet noget Fiske ved Spidtsbergen, undtagen at Statten har haft et Lidet Fartøer her en par somre for at jøre Prøvefiske

saadan som det er Gaaet med Fiskefiske er det og Gaaet med Hvidfiskeparasten her drevs en Tid

en stor fangst av Hvidfisk. Men saa begynte det at tage av og da sluet nogen efter vert, di siste som drev Hvidfiskfangst, var Ingval Larsen og Morten Ingebrigtsen fra Tromsø. Men nu har og dem sluet.

Største Hvidfiskfangsten foregik i Isfjorden og Beltsund, men helt op til Lomebai i Hinlopenstrædet forsögte forsögte man, men største fangstene blev fort i Beltsund og Isfjorden, største fangst som blev fort i en ketsing blev fort i Ruse bylden i Isfjorden av Skipper Tidöf fra Aalstund. Rensdyrene er nu ganske forsvunden fra Vest Spidsbergen, Beltsund og Lomebai i Isfjorden har vert gode Rempladser. Men nu er det ganske frit, i Tidobai og paa Nordostlandet er endnu noget Ren, men i Isfjorden paa Østiden av Spidsbergen er endnu

noget Ren, og her er det formentlig Blaafjorden som er beste plads.

Forresten har alslags fangst taget av paa Spidsbergen i di siste 30 Aar, ja til og med Fuglen synes at tage av ialfald kan man nu paa langt nær samle saameget Dür som för.

Av Björn har det gjelden vert nogen Mengde av paa Nordriden av Spidsbergen da har det vert og er endnu noget mer paa Østiden av Spidsbergen. Men antagelig kommer den fra tragtem omkring Frans Josef Land, og her ved Frans Josef Land er vist den beste plads at faa Hvalros og Björn.

Men av Fugel iserdelighed Ederfugel er det mest av paa Vestsiden og Nordriden op til Hinlopenstrædet. Beste Steder at samle Eg og dür har för varit Sydkaap öerne og Forlands

Ærme Amme nu i di siste Aar er dem
 bliven plyndret for alt, for nu naar
 Dem Gaar og samler Ag og Tun har
 dem Børse med sig og ar Raadhed
 skyder dem Fuglen paa Rodet
 saa det er med Fuglen som det er
 med anden Ishavsfangst den bliver
 udtrydet paa Grund ar Provfangst
 ar Lax er der lit i Esfjorden
 jeg har ikke hørt at nogen har fisket
 Lax andresteder paa Spidsbergen
 men i Galsbai Adventbai og Tuse-
 =sgulen har jeg vert med og fisket
 Lax, men den er smaa og meget
 maver imod den Lax som fiskes
 i Norge,

En Skyter

Sommeren 1907 var jeg i Tjeneste
 hos vesteralske Dampskibsselskab i Adventbai
 . Selskabet havde sat op et Føttel
 for Furerter paa Adventbaimeerit, og Damp
 skibet Lafoten tilhørende samme Selskab havde
 8te Dagsrute mellem Hamarfest og Spidsbergen
 Captain Svendrup var fører ar
 Lafoten, Overlærer Kristensen fra Tromsø
 redigerte en Avis her som hed Spidsbergen
 Gassete, Den blev skrevet her paa Spidsbergen
 men maatte sendes til Bergen faar at blive
 trykt der og saa returnere hertil igen
 Denne Sommer var her mange
 Furerter fleste var Frimede Nationer men
 her var og nogle norske, Deriblant flere fra
 Kristiania, En Fyker som havde forretning
 i Kristiania var her, det var en smil
 og omgængelig Kar og dertil en flink
 Jeger, jeg blev med ham naar han var

fra Jagt op i Adwutbaidalen

Første Dag jeg var med ham sjød
han en Ten, flere vilde han ikke have den
Dagen, Da vi kom ned til Høttelet var
Der kom en flere Fjerrister og Drublant en
Kristiania mand som havde sin Frie
og Søn med sig, Det var hyggelige folk
Men nogen Jeger tror jeg ikke Gamlingen
var, Det var en Mand fra omkring 50 år

Nu en Dag skulde vi yder op i dalen
Nu skulde den Anden Fjerrist og hans Søn
være i følge med os fra den Jagt
Men da dem var to Jeger skulde dem
have to Mand til at bære Kisten som dem
gjød ned til Stranden, vi roet nemlig
over Adwutbai og Gik op fra østsiden
av baien, di var nu fire Mand fra en
Baad og vi var to fra den Anden Baad

Da vi kom over baien Gik vi
Alle i følge opover Dalen, vi havde vel

Gaet ombrust tre Timer, saa satte vi ^{os} ned fra
Nogle timer faar at hvile og faar at spise, vi havde
Deilig Smørbrød med oppe fra Høttelet
Medens

Mandsvi nu sad og spiste begynte
Kristiania ^{Manden} ~~manden~~ at tale om at vi vist kom
til at faa stygt over opover dalen, og det var
Strakt hans to bevere enig med ham i

Sjont det var to hygge og vante Mand
han havde med sig, Men frygtet Kristiania
Manden faar uvir, forklarte disse to ham over
felt her var op i Dalen naar uvirist brød løst
Men jeg forstod godt deres Mening faar det
var jo bedre at være inde ved Høttelet end
at fraste op over, Men dem blev snart enig
baade beverne og Jegerne at dem skulde komme
sig ned fra uvirist brød Løst,

Da dem begynte at Gaa ned over
pakket vi vaars sager sammen og begynte at
Gaa opover, Men vi havde ikke Gaet mange
Minuter før vi fik se flere Tenur som Gik og

Spiste og nogle saa paa markus

Det var gaaet sagde han ~~jeg var med~~
at ikke di andre jagere var her nu, Dem
havde jo reist saalang vi faar at faa skyde
Bjørn og nu da her var saa god adledning
var dem Gaaet nedover,

Jeg skal springe ned over sagde
jeg og varskue at her er Ren, Det var ikke
faar at jere jagere den tjenste, Men faar
at faa di to bævre op over ijen faar jeg sagtes
at det var faar godt til dem at være inde ved
Hottellet og live godt medens jeg skulde gaa og
traste i Sten og Myr op i Dalen

Jeg saa dem strakt Men da jeg
var saa nær Renen turde jeg ikke raabe
paa Dem forikke at skreeme Renen, Men
Da jeg var kommen lenger ned begynte jeg
at raabe paa dem, Det hørtes strakt av dem
og dem begynte nu at Gaa mod mig
Da vi møttes fortalte jeg dem om at her

var Ren i Markeden, jeg saa strakt et
Mindre blit Arsigst paa mine to kamrater
som var bævre, Men jeg frydet mig storstet

Den Beste Jager begynte strakt at
klike med Riflen og fyldte Magasinet med
Patroner og fortalte om vor mange Ren han
havde skuet paa Høifjeldene og vor mange
Eg han havde felt i Storkegen, her har du
rigtig en Storjager fengte jeg.

Da vi nu ^{kom} op ved den Jager jeg
var med bag om en stor Sten, nu skulde
den sistankomne Jager faa skyde først nu
gik der en Simle og en kalv Ganste nær os
og Jageren lagde riflen i anlæg, jeg sagde
til ham at vist han nu gjød Simlen først
var han sikker paa at faa kalven

Jeg skyder ikke paa Frøntimer
Jeg skal fælde en stor fed Bjørk sagde
han rigtig overmodig, nu begynte det
at smelde og det jorde det og, til at

Magasinet var tomt men da saa vi og
Stegene av den siste Ren opover Dalen
vor Kuglene blev av ved ingen men Renerne
sprang opoverdalen, saa det blev verken
Noget Fruentimer eller fed Bukt igen paa
Talpladsen, Dem pakket nu isamen sine
sager og begynte at Gaa ned over.

Men nu kunde jeg se at mine
Kamerater havde blide men dog Skadepro
Ansigtet da dem saa at jeg maatte Gaa op
over og dem fik Gaa nedover uden at bære
noget, og i noget godt tømmer var jeg just
ikke men turde ikke vise det.

vi Gik nu opover jeg og Jageren
Di andre fire Gik nedover til Baaden faar
at no til Hottellet.

Da vi havde Gaaet opover en Times
tid satte vi os paa en Erebred faar at hvile
Indens vi sad der kom der en Ren op
over Erebredet, da den var kommen paa

paselig skud spød Jageren den, men vi sad
fremdeles og røgte vaar pipe, men nu kom
der en Ren til same vei som den første

Den Gik bort og smuste paa den skutte
Ren, men nu falt den og, vi Gik nu bort
og Aabnet dem og tog ut Indvoldene og skar
av Lægeborene og Hovederne.

Da vi var ferdig med dette sagde
han at jeg skulde fage den enne Renen
og bære den til Baaden og saa komme op efter
Den Andre Ren, midlertid skulde han
Gaa og se om her var noget Kyffe at faa
skut han vilde ikke have flere Rensdyr
han jalp mig nu med at faa
Renen paa Kyffen og nu begynte jeg at gaa
nedover og læse smaa velsingrebber over den
jeg havde paa Kyffen og paa den som
havde skut den, ja mine Kamerater som
var ved Hottellet fik og lit av same
Velsingrebber, men tungt var det at bære

Dea vist mine velsingelser har Gaaet i
 opfyldelse har det vist komet til at se
 det rart tid i Adersbaidalen ja hele
 Søfjorden og Renene med,

Men jeg kom nu ned med Renen
 og tog mig noget Mad, men her blev snart
 koldt da det var frisk vind som faldt ind bairn
 Medens det var Sol og Stille op i Dalen, jeg
 begynte nu at Gaa opover igen men jeg tog det
 nu ganske mækelig opover, da jeg kom did
 op laa Kristianismanden og sov ved siden
 av den døde Ren, han havde ikke skuet
 nogen fugel, jeg spürte ham om han
 ikke syntes det var tungt og Anstrængende
 at gaa saalangt faar at skyde en Ren nei
 sagde han demmere Anstrængelse demmere
 Fornøielse faar en Jeger, jeg kunde jo faa
 nogen til at fange en Ren og bringe den
 ned ned til Høttet var jeg da kunde
 skyde den men det er ingen Fornøielse

Muligens han havde ret, men det kom nu
 an paa vist han skulde have baaret Renen
 nedover dalen, jeg fik mig nu noget Mad og
 en God dram av hans Jagtflask, han bar
 Riflen Madresten og Kvikerten, jeg bar Renen

Det gik nu meget bedre end første
 gang faar han jalpe mig naar det var verst
 at komme frem, Da vi nu kom til Baaden
 var vinden frisket betydelig mer end da jeg
 var inde med den første ren.

Jeg begynte nu at ro men faerover
 gik det ikke vi drev paa siden indover
 bairn, da vi havde to par aarer i Baaden
 bad jeg ham om at jalpe mig at ro, jeg
 skulde have jælpet dig faar lang siden men
 jeg kan ikke ro, nu vel det var ingen
 fare faar Livet men Baaden og Renene var
 Det verst faar naar vi kom Tillands, men
 Det gik ganske bra indover bairn til vi
 kom op til en sandbank uden faar

Adventbøi Even her var det ganske smilt vand men frisk vind, Kristiania manden badet sin iland og begynte at gaa langs Stranden til Hotteliet saa skulde han sende faalk faar at jelp mig med baaden

Da han var gaaet stod jeg en stund ved Baaden men da jeg nu var junnon blod blev det koldt, jeg tog da Purrema som jeg var kommen med og satte fast i Fanglinen og nu begynte jeg at Landlide Baaden ja det gik aldeles bra, jeg havde ikke langt igen da mine to Kamerater kom og jalp mig

Da vi var kommen til Hotteliet var Jageren gaaet tilkøis men han havde varstæit tjeneren at han skulde lade mig faa vad jeg vilde have av Øl og dram, mad havde jeg av Hotteliet, nu var mine to Kamerater ogsaa jelpom faar at faa av Baaden men jeg forstod dem godt, jeg sad og rigtig gjorde mig tilgode av Øl og Dram og extra

Mad medens dem sad og saa paa alt det gode men jeg gav dem intet, Det var lön faar deres Skadefroe blik da jeg maatte gaa opoverdalen og dem fik gaa med, ja hvem sig kan man jøre paa mange vis, Da jeg nu havde vilt lit flaaet jeg kunne og gik ind til Jageren og spürte ham vad jeg skulde jøre med Hjødlet

Nu det ved ikke jeg sagde han, vil ikke dere have det jeg har intet brug faar det men vist jeg kan faa et av Skindene er det bra, ja tak sagde jeg jeg vil jorne have det nu gav han mig en Pen Drekskeling og en Puy sorte Da min var bleven blodig av Rønnen

Nu var jeg meromst fengt at velsingne ham, dog paa en anden maade end da jeg var paa Rønnen op i Adventbøidalen, men Da han ikke hørte mine velsingnelser den gang kan det være det same om han ikke hørte dem nu,

88

Norsk Polarinstituttets Bibliotek

100